

Publicerad 2013-04-29 17:46 av Hampus Wallin

Bekännelser i beroende

Om mina sinnen bara vore klara.

Om min kärlek bara kunde va permanent.

Skulle inte alkoholen va min närmsta vän.

Men bara om mitt liv inte va så jävla ensamt.

Bara om hennes hjärta vore för mig.

Skulle jag kanske våga kyssa dig.

Det finns minnen där jag knappt orkar leva.

Minnen som är mörkare än nattens under.

Men ibland lyser solen genom mina dystra stunder.

Allt som jag brukade finna i kärleken.

Allt som jag uppskattar på denna jord.

Faller på plats i mina sorgsna ord.

Om vår tid ändå va mer stadig.

Om våra ord vore mer sanna.

Om vi ändå kunde ta varandras med brister och fel.

Skulle jag få dig att bli hel.

Jag finner trösten i min öl.

Jag känner inte mer än sorg.

Jag skulle aldrig tagit dig för givet.

För då kanske, då kanske jag skulle sluppit detta livet.

Vore mina texter täckta av mer tårar.

Vore mina dagar mer fyllda av solens sken.

Vore mitt liv mer öppet för kärlek.

Skulle inte alkoholen göra mig så vek.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hampus Wallin med Poeter.se id #41872 innehar upphovsrätten